

[NIEPORUSZLIWY *ai*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (*tak w nie- oraz po-*).

pl N m pers nieporuszliwi. \diamond *I m* nieporuszliw(e)mi.

Sł stp, Cn brak.

Taki, który jest stały, który nie zmienia swoich przekonań niezależnie od okoliczności; immobilis Vulg; non transmotus Pol Ant:

W połączeniu szeregowym: Ielli więc trwacie wiara vgruntowani/ y twárdzi/ y nieporuszliwemi [immobiles; bez porużenia Leop; nie poruszeni WujBib] od nadzieie Ewanielijey/ którąście slyfzeli obwoływana we wzem stworzeniu BudBib Col 1/23 (Linde s.v. poruszony).

Szereg: »stały a nieporuszliwy«: Aták brácia moi mili/ bądźcie sthalemi á nieporuszliwi [stabiles estote et immobiles] Leop 1.Cor 15/58 (Linde s.v. poruszony).

Synonimy: niezachwiany, niezmienny, stały, twardy, ugruntowany.

Cf **NIEPORUSZNY, NIEPORUSZONY**